

ไม้พะยุง กับความล้มพินธ์ระหว่างประเทศ

สถานการณ์ไม้พะยุงในประเทศไทยขณะนี้ถือว่าอยู่ในขั้นวิกฤต มีการลักลอบตัดและเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการจับกุมเป็นรายวันในบริเวณภาคอีสาน เทือก และใต้ และนำข้ามแม่น้ำโขงไปสู่สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว และนำพาไปสู่ประเทศที่สามที่มีการรับซื้อราคาสูง รวมทั้งผู้ตัดก็มีการลักลอบขนข้ามแม่น้ำโขงเหมือนกัน ส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอบ้านแพ่ง จังหวัดนครพนม

แต่เรื่องที่มีผู้เขียนได้เขียนนี้เป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นเมื่อปี 2549 มาจนถึงปัจจุบัน เรื่องมีอยู่ว่า บริษัท ทีแอล เอ็นเตอร์ไพรส์ (1991) จำกัด ได้ทำการขนไม้พะยุง จำนวน 13 รายการ บรรทุกลงแพขนานยนต์ข้ามแม่น้ำโขงบริเวณบ้านงาน้อย ตำบลมุกดาหาร อำเภอเมือง จังหวัดมุกดาหาร มายังด่านศุลกากรลาดกระบัง กทม. แล้วส่งต่อไปยังประเทศจีน โดยมีเจ้าหน้าที่ป่าไม้ได้มาตรวจสอบแล้วออกใบเบิกทางให้จำนวน 13 ฉบับเล่มที่ 4740 เลขที่ 54-66 ลงวันที่ 6 สิงหาคม 2549 และระบุไว้ในใบเบิกทางให้ผ่านด่านป่าไม้หันทองคำบลลาดกระบัง

เมื่อรถบรรทุกเดินทางมาถึงด่านหินกอง เจ้าหน้าที่ด่านเห็นว่าเอกสารน่าจะไม่มีถูกต้อง (อาจจะทราบจากป่าไม้ที่ด่านมุกดาหารแล้วก็ได้) จึงไม่ออกเอกสารผ่านด่านให้ และอธิบดีกรมป่าไม้ในสมัยนั้นคือ นายฉัตรชัย รัตนโนภาส จึงมอบหมายให้ นายสุรเดช อัครราช จับกุมดำเนินคดีร้องทุกข์กล่าวโทษเมื่อวันที่ 1 กันยายน 2549 คดีอาญาที่ 202/2549 ในชื่อหาไม้หวงห้ามเกิน 0.20 ลบ.ม. และไม้หวงห้ามที่ยังมิได้แปรรูปเกิน 20 ท่อนไว้ในครอบครอง และให้จังหวัดมุกดาหารยกเลิกใบเบิกทาง 13 ฉบับตามประกาศจังหวัดมุกดาหาร ลงวันที่ 29 กันยายน 2549

และในที่สุดทางอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง เช่นเดียวกับอัยการมุกดาหารมีคำสั่งไม่ฟ้อง ตามที่ ทสจ.มุกดาหารมอบหมายให้

เจ้าหน้าที่ไม่แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สน.มุกดาหาร เมื่อพบว่าเป็นเอกสารปลอม เมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2549 คดีอาญาที่ 893/2549 เนื่องจากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญากรุงเทพใต้ 7 (พระโขนง) มีคำสั่งให้ตรวจไม่ฟ้องบริษัท ทีแอล เอ็นเตอร์ไพรส์ อีกทั้งไม่ขอให้ศาลริบไม้พะยุงของกลาง โดยให้ตรวจชำระจากพยานหลักฐาน ไม่ร้องกลางมีแพทย์ผ่าเปิดจาก สปป.ลาว ถูกนำผ่านแดนไปเพื่อส่งต่อไปยังจีน ซึ่งไม่ใช่ไม้ในป่าท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรไทย ตามที่ระบุไว้ในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดไม้หวงห้าม พ.ศ.2530 ที่ให้เป็นไม้หวงห้ามตาม พ.ร.บ.ป่าไม้ พ.ศ.2484

จากนั้นก็ยังมีอีกสิทธิเป็นเจ้าของไม้พะยุง 3 ราย คือ สอนสาธาปท. ในฐานะผู้แทนรัฐบาลลาว นายสมศักดิ์ แก้วพาลี และ นางอรวิญญา สุทธิสิทธิ์ ผู้แทนบริษัท พงสะหวินคำไม้ ซึ่งเป็นบริษัทผู้ส่งออกไม้ของ สปป.ลาว

แต่ต่อมากรมป่าไม้ได้รับเอกสารจากกระทรวงต่างประเทศโดยตรง สปป. ลาว ได้แจ้งว่า ในอนุภาคสินค้าผ่านแดนฉบับเลขที่ 2420 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2549 ที่ระบุประเภทไม้ไว้ในใบอนุภาคดังกล่าวเป็นประเภทไม้เครื่องเรือน ไม่ผสมเครื่องเรือน และไม่แดงเครื่องเรือน ซึ่งมีจำนวน 347,949 ท่อน ปริมาตร 255 ลบ.ม. มีเป้าหมายส่งไปยังประเทศไทย และเป็นเอกสารที่ถูกต้อง

ส่วนใบอนุภาคสินค้าผ่านแดนเลขที่ 2420 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2549 ที่ระบุว่า เป็นไม้พะยุง 1,664 ท่อน ปริมาตร 155 ลบ.ม. โดยมีเป้าหมายที่ส่งไปสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนจีน เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นโดยไม่ถูกต้อง เนื่องจากทางการลาวไม่ได้เป็นผู้ออกเอกสารดังกล่าว จึงสามารถยืนยันว่าเป็นเอกสารที่ถูกปลอมแปลงขึ้น

และยังเห็นว่าระบบการแจ้งการนำไม้จากต่างประเทศเข้าส่งต่อไปยังประเทศไทย ทำเป็นขบวนการ โดยนำเอกสารที่ใช้แล้วมาสวมทำ

เป็นเอกสารใหม่ และทางการ สปป.ลาวก็ยืนยันแล้วว่าห้ามส่งไม้ท่อนนอกนอประเทศแล้ว เหตุใดเจ้าหน้าที่ด่านศุลกากรมุกดาหารถึงได้ออกหนังสือรับรองฉบับที่ 3601 ลว. 1 สิงหาคม 2549 ที่ระบุแหล่งกำเนิดของสินค้า (CO) จาก สปป.ลาว โดยมีการยืนยันจากเจ้าหน้าที่ศุลกากรประจำด่านจังหวัดมุกดาหารและเอกสารฉบับเลขที่ กค 0509 (4) ลว. 3/2549 สามารถสังเกตได้ง่ายคือ ไม้จำนวนดังกล่าวไม่มีเครื่องหมายหรือตราประทับแต่อย่างใด

เรื่องนี้มีไม่ทราบว่าจะทางกรมศุลกากรไม่ทราบว่าเป็นอธิบดีสมัยนั้นได้ทำการตั้งกรรมการสอบสวนเท็จจริงและลงโทษเจ้าหน้าที่หรือเปล่า ส่วนของกรมป่าไม้ ผู้เขียนทราบว่าได้ตั้งกรรมการสอบสวนเท็จจริงแล้ว แล้วลงโทษไปแล้ว แต่ไม่ทราบว่า มีโทษขนาดไหน

แต่ต้องหวนกลับมาเกี่ยวกับการที่กระทรวงการต่างประเทศได้เรียกประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2556 โดยที่ประชุมมีมติให้คืนไม้พะยุงให้กับ สปป.ลาว และให้ สปป.ลาวจะตั้งด่านหลักรุกบ่งชี้ความเป็นเจ้าของไม้เพื่อให้ฝ่ายไทยดำเนินการ ซึ่งผู้เขียนเห็นว่าหากคืนไม้ของกลางให้กับ สปป.ลาว เป็นเรื่องใหญ่และเกี่ยวข้องกับเรื่องการลักลอบตัดไม้พะยุงในป่าของไทยอย่างผิดกฎหมาย

ถ้าหากว่าทางการไทยจะคืนให้จริงๆ ผมอยากจะให้ผู้อ่านได้ลองนึกดูว่าถ้าทางการ สปป.ลาวนำไปใช้ในทางไม่ถูกต้อง นำไม้ที่คืนไปจำนวน 155 ลบ.ม. ไปสวมไม้ที่ลักลอบขนข้ามโขงจากฝั่งไทยไปขายต่อประเทศที่สามอย่างถูกต้อง อะไรจะเกิดขึ้นกับไม้พะยุงในป่าธรรมชาติของประเทศไทย

และที่ผ่านมาพวก สปป.ลาวก็รู้ๆอยู่เต็มอกไม่ใช่ว่าไม้พะยุงจากฝั่งประเทศไทยก็ขนอย่างผิดกฎหมายข้ามแม่น้ำโขงทั้งวันและคืนไม่เห็นทางการ สปป.ลาวจะจับกุม แล้วนำส่ง

กลับคืนมาให้ประเทศไทย เพื่อรักษามิตรไมตรี
เหมือนกับที่ทางการของไทยคิดเป็นมิตรไมตรี
กับทางการ สปป.ลาวบ้างเลย

และไม้พะยุงที่จับได้ ต้นทางกับปลายทาง
ระหว่างจังหวัดมุกดาหารกับลาดกระบังก็ต่าง
กัน ไม้ที่ขึ้นจากจังหวัดมุกดาหาร ทางอัยการ
ก็จะระบุชัดเจนว่ามีเครื่องหมาย ดวงตรา ดวง
ถูกต้องเรียบร้อย แต่ที่ปลายทางกลับไม่มีดวง
ตราประทับอะไรเลย แล้วจะเป็นไม้ สปป.ลาว
ได้อย่างไร

ไม้ดังกล่าวก็จะเป็นไม้ในประเทศไทย
นั่นเอง ขอให้กระทรวงการต่างประเทศจงไป
คิดให้ถี่อีกครั้ง

คำรงค์ พิเศษ